

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogorsko deželo za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

Vojna.

Na bojišči ni bilo tako mirno, kakor se je mislilo. Srbi bi radi priborili vsaj še jedno zmago, da bi vsaj rešili čast, sicer si kralj Milan skoro ne upa vrniti se v Beligrad. Rad bi torej še poskusil srečo orožja, ako posredovanje Turške prej njegovemu pogumu ne naredi konca. Povsod se opazuje velika razlika mej pogumnostjo kneza bolgarskega in kralja Milana plašljivostjo, kajti poslednji si ni upal nikjer osobno udeležiti se boja. O poslednjih bojih in vojskinih premikanjih poročajo sledeča brzojavna poročila.

Beligrad 22. novembra. Da bi prebivalstvo pomirili zaradi porazov pri Slivnici, objavljajo se zmage Lješaninovega voja. Lješanin poroča, da je bolgarske čete pri Vidinu pognal v trdnjavo, in okolico Belgradčika in ozemlje mej Timokom, Lomom in Dunavo očistil sovražnikov. Misli se, da se bode Lješanin kmalu združil s srbskimi štirimi divizijami, ki so že združene pri Slivnici in da se mu je posrečilo očistiti cesto proti Slivnici. Od Slivnice se poroča, da so bili včeraj novi boji. Srbske čete so naudušene. Poročila, da je general Horvatić

prišel na bojišče, in o reaktiviranju generala Belimarkovića so neresnična. Horvatić je še v Peterburgu. Iz Valjava, Šabaca in Drinskega okrožja prišlo je danes moštvo 2. rezerve. Belgradski rezervisti imajo se danes oglasiti pri mestnem poveljnistvu. Jutri odidejo na bojišče. Ljudje so veseli in upajo, da gotovo zmaga srbsko orožje. Sedaj se uradno poroča, da so se divizije združile pri Slivnici. Srbi so v prejšnjih utrjenih postojankah pri Slivnici.

Pirot 22. novembra. (Oficijalno.) Vest, katero so širili Bolgari, da so v srbske vojski prostovoljci, je izmišljena, ker so v srbski vojski samo redne čete in se pricipijelno ne vsprejemajo prostovoljci.

Pirot 23. novembra. (Oficijalno.) Bolgarsko poročilo, da so srbske čete pri Slivnici napale bolgarski sanitetni voz je izmišljeno, kajti srbske čete neso kaj takega zmožne; tudi bi s tem bilo priznано, da imajo srbske čete pozicijo Slivniško v svojih rokah. Srbi se pa morejo nasproti pritoževati o neusmiljenem postopanju Bolgarov s srbskimi ranjenci, kar razsvetljujejo sledeči izgledi. Po boji 17. novembra, ko so bolgarske čete bile sprva Srbe naprej pognale, a bile potem zopet zavrnjene, našli so srbske ranjence, katere so Bolgari z bajoneti zaboli in umorili. Ravno isti dan in pri istej priložnosti, dal je nek bolgarski batalijon nekemu srbskemu batalijonu, ki je stal mu nasproti, znamenje da se uda, in se tako približal na 10 korakov srbskemu batalijonu. Poveljnik 2. stotnije 2. batalijona 9. polka poročnik Živko Ratković šel je k bolgarskemu poveljniku in mu podal roko, katero je poslednji prijel. H hratu je pa z drugo roko sprožil revolver in ustrelil Ratkovića, da se je ta mrtev zgrudil na tla. V tem trenutku je bolgarski batalijon začel streljati. Da je sovražnik na ta način dosegel svoj namen, ni treba omenjati. Znano je tudi, da Bolgari nečloveški ravnaajo s srbskimi ujetniki, dočim Srbi lepo ravnaajo z bolgarskimi ujetniki, in mej svojimi in sovražnikovimi ranjenci ne delajo nikakega razločka. O bojih 17., 18., in 19. novembra je dostaviti, da so se srbski častniki hrabro držali ter je zaradi tega mnogo častnikov mrtvih in ranjenih. Bolgarska vojska je imela mnogo izgub.

Belgrad 21. novembra. Danes po noči se je razgovarjal Garašanin s kraljem v Pirotu o bolgarskem mirovnem predlogu, kajti položaj bolgarske vojske je jako kritičen, ker se ne more ganiti iz Slivnice, in jej z juga pretita dve srbski diviziji. Večina timoške vojske z generalom Lješaninom odšla je centralni vojski na pomoč, pustivši observacijski voj pri Vidinu.

Belgrad 22. novembra. Danes ob 10 uri 11 minut zvečer došel iz Caribroda sledeči telegram. Naš položaj izvrsten. Bolgari predlagajo premirje. General Lješanin poroča, da so se bolgarske čete, ki so bile na odprtem polji, umaknile vse v Vidinsko trdnjavo. Vse ozemlje mej Belgradčikom, Timokom, Lomom in Dunavom je očiščeno Bolgarov. Danes jutraj je vsa srbska vojska napala vse bolgarske postojanke pri Slivnici. Od srbske strani so se vojevale 4 divizije, dunavska divizija bila je v rezervi. Oficijalni telegram pa poroča v nasprotju s to privatno depešo, da danes jutraj ni bilo boja pri Slivnici. Namen te uradne objave je, narod pomiriti. Kraljica bila je šla včeraj na kolodvor in je tolažila ranjence.

Sofija 22. novembra. Srbi ostavili so Breznik in so ga zaseli Bolgari. Srbska vojska se je umaknila proti Trnu in proti srbski meji. Najbrž se Srbi umikajo, ker po Caribrodski cesti, ki je v bolgarskih rokah ne morejo preskrbovati vojske. Danes je namreč bolgarski voj kapitana Panice prodril čez Caribrod do srbske meje in ujel več tisoč Srbov. Srbska vojska je demoralizovana.

Belgrad 23. novembra ob 7. uri jutraj. Timoška divizija je že nekda prišla v dotiko z južno vojsko. Bolgari so nazaj potisnjeni, moravska in šumadijska divizija sta se združili na jugu od Slivnice po trdih bojih. Zastopnik Avstro-Ogerske prosil je župana Semlinskega za zdravniško pomoč ranjenim, katerih je že 3000 v Belemgradu. Zdravniška pomoč je zagotovljena.

Očitanja, da so Bolgari na bojišči tako grdo ravnali z ranjenci, najbrž neso osnovana, ker bi bili Sibi take dogodke gotovo prej objavili, ne pa šele sedaj, ko so se začeli Bolgari pritoževati, da so srbski vojaki napadali ranjence. Srbski viri trde, da je sanitetskega majorja Vesovića ranjen Bolgar, ka-

LISTEK.

Božična noč v Sakramentovej dolini.

Kalifornska povest.

(Spisal Bret Harte, poslovenil Vinko.)

Deževalo je v Sakramentovej dolini.

Severni tek stopil je čez svoje bregove in čez Klopotačjo reko priti bilo je popolnem nemogoče. Skale, ki so pri Simpsons-Crossingu kazale, kje je je poletni prehod, izginile so pod veliko vodeno ravnino, sezajajoč tja do predgorja Sierre Nevade. Od juga prihajajoči poštni voz ustavil se je pri Grangerji. Zadnja pošta je obtičala mej močvirnimi rastlinami in poštar se je moral plavaje rešiti.

„Pokrajina, tako velika, kakor vsa država Massachusetts, je zdaj pod vodo,“ omenil je „plaz sierrski“, z nekovim lokalnim ponosom.

V predgorji vreme nikakor ni bilo boljše. Na cesti, ki je držala čez goro, bilo je globoko blato. Tovorni vozovi, katerih niti fizična moč niti pravstvena razvnetost nesta mogli potegniti iz globokih kolovozov, v katere so bili zagazili, zapirali so pot v Simpsons-Bar. Sicer pa ni nikdo mogel zgrešiti

pota proti temu kraju, ako je šel za zlomljenimi ojesi in kletvicami. In če je šel malo dalje, je v resnici ugledal Simpsons-Bar; nedostopen, zaprt pred ostalim svetom, od dežja premočen, od vetra glajen, od vihre pretresovan, od naraščajoče vode čedalje bolj stiskan kakor lastavičje gnezdo držeč se skalnatega napustka in glave mizastega gorovja . . . Torej na sveti večer 1862. leta . . .

Ko se je noč spustila čez naselbino, zabliščalo je par lučic skozi meglo iz par oken na obeh straneh velike ceste stoječih koč. Po cesti so zdaj tekli protipostavni tokovi, razrivajoči jo in viharne vetrovi so se podili po njej.

K sreči je bil večjidel prebivalcev zbran v Thompsonovej krčmi, kjer so se pričujoči gnetli okolu razbeljene peči s kahlami, po kateri so molče pljevali. To se je mogoče da godilo po sklenenem dogovoru in je bilo nekakova društvena zabava, pri kateri je bilo brzkone vsako govoričenje odveč. In in res so bili v Simpsons-Baru skoro vsi pripomočki, kratkočasiti se, že davno pošli. Visoka voda je zaprečila navadna dela v rudnikih in ob reki, in iz tega nastalo pomanjkanje novcev in whiskyja je skoro vsem zabavam vzelo prijetnost. Celo gospod Hamlin je bil vesel, da je mogel ta kraj ostaviti s

petdesetimi dollarji v žepu. To je bilo v istini vse, kar mu je bilo ostalo od velikih svot, ki si jih je bil pridobil s srečnim izvrševanjem težkega svojega poklica.

„Ako bi me kdo prosil,“ dejal je pozneje, „naj mu povem kakovo mestece, kjer bi mož, ki se želi odtegniti svetu in mu ni toliko za denar, mogel imeti delavno roko, bi mu takoj Simpsons-Bar imenoval. Za mladega moža, ki mu je rediti veliko obitelj in je popolnem navezan na sad svojega dela, pa se na tem mestu ne izplača.“

Ker so bile gospoda Hamlina rodbina po večem ženske, ki so že odrastle otročjim letom, teh besedij ne navajamo toliko zato, da bi označili obilnost njegovih dolžnostij, marveč da bi opozorili na velikost humorja njegovega.

Tako velika je bila malomarnost zlatokopov, ki so bili nocoj tam zbrani, da jih celo nenadno peketanje konjskih kopit ni vzdramilo. Samo Dick Bullen je prenehal brskati iz svoje pipe ter dvignil glavo. Sicer pa nikdo od te skupine ni pokazal s kakovim znamenjem, da je moža, ki je vstopil, spoznal ali zanimal so zanj.

Sicer pa je bil došlec vsej družbi znan. Sploh so ga imenovali „starega“. Bil je morebiti petdeset

teremu je hotel rano obvezati z revolverjem ustrelil. Je li ta trditev istinita, bode se v kratkem pokazalo.

Pa se Srbom hudo godi, razvidno je iz vseh poročil. Glavna vojska pri kateri je kralj je razbita in ni več zmožna ustavljati se. Bolgari so že v Caribrodu, od koder ni več daleč v Piroto, kjer je doslej bil srbski glavni stan, kateri se bode moral nemudoma umakniti, kajti če ne danes, bodo gotovo jutri Bolgari že na srbski zemlji.

Zmanjšanje ljudskega blagostanja.

—*— Kdor pridobinske razmere ljudskih krogov sodi po številu prirejenih zabavnih večerov in društvenih veselice, ta pride gotovo do zaključka, da se po našem glavnem mestu mleko in med cedi. Po tej solnčnati strani društvenega življenja sodijo gotovo tudi davkarski uradi; kajti tam, kjer se obilo poje in pleše, kjer se hkratu nabirajo prostovoljni doneski za različna zidanja itd. onda dohodki nikakor ne morejo nepovoljni biti.

Zategadelj naložilo se je na naše rame v teku let, ki so bila namenjena zboljšanju gmotnega našega stanja, ne le novih državnih bremen, ki se v podobi 100 milijonov več, nego pred 10 leti, stekajo v državne blagajne (vojaška taksa absorbiruje tudi precejšnjo vsoto); marveč tudi vsako mesto in kraj odpira, kolikor le moči, oni požiralnik, ki menda nema dna, ko bi tudi s „parizarjem“ vanj vozil!

Kdo more zanikaviti, da so se stroški, ki jih ima producent, kupčevalec in sploh delavni človek na davkih, stanovanju in življenju v teku recimo šestih let izdatno povikšali? Kdo pa more trditi, da se je mej tem časom obrtnija, kupčija ali pa sploh prislužek povečal?

Pač pa kaže bilanca obrtniških podjetij in delavskih prislužkov leto za letom slabše lice. — Če tako ostane v gotovem času — popolen poraz!

Namen vsacega dela je: ne le prislužek za vsak delavni dan; marveč polagoma prihraniti male vsote, ki naj bi ob nesreči in pa v starosti varovale rodbine bede in pomanjkanja. Tako je tudi zmiraj bilo in je za gotovo del naših sodržavljancev, — za uradnike vseh vrst še tako ostalo; kajti zagotovljeno imajo preskrbljenje zase in za obitelj za take čase, ko več delati ne morejo. Bodi ta mera obilna, ali pičila, ne zavidamo jim mnogokrat težko prislužene pokojnine. A kaj pa ostaja nam; kaj ostajalo bode našim otrokom, kojim osoda ni tako mila? Prislužki postali so tako redki in pičli; plača in vrednost dela je navzlic preobilnej konkurenci (tovarn, kaznilnic) tako pala, da se vsakdo srečnega šteje, če si je zagotovil borno življenje od danes do jutri. Ne zavida se več oni, kakor nekdanj, ki si je v teku let prihranil tisoče, kupil posestvo — marveč srečnim prišteva se že oni, ki ima kruh za danes!

To je gola resnica in komur je prilika dana pogledati v mnogobrojno maso delavskih krogov, bode rad priznaval to resnico. Namen tem vrsticam naj bode pa ta, naj se ne sodi žalostno gmotno stanje nižjih krogov po malenkostnih veselicah, kjer pozabljajo z majhnimi troški svojo revo — in pa migljajo merodajnim krogom, da spolnujejo svoje

let star. Njegovi malo redki lasje bili so sivo namršani, sicer pa je bil čvrst, mladosten videti. Njegov obraz je bil zelo gibljiv, če prav ne posebno simpatičen in vrhu tega bila mu je lastna nekaka kameleonska zmožnost, odsevati brzo menjajoče se razpoloženje duše in čustva. Podoba je bila, da je ravnokar ostavil kakšno veselo družbo. Zato ni o prvem hipu opazil resnobe, ki je vladala mej zbranimi ter najbližje sedečega udaril v šali po rami.

„Ravnokar,“ dejal je, zagnavši se na stol, „ravnokar sem slišal nekaj tako mičnega, da si kaj bolj mičnega ne morete misliti, fantje... Saj poznate Smileya tam-le... Jim Smiley... največji veseljak daleč okrog... No, ta Jim mi je ravnokar pripovedoval tako mično —“

„Smiley je bedak,“ preseka mu besedo neki neprijazen glas.

„Pravi smrduh,“ doda drug glas z istim votlim glasom.

Po teh določenih izrekih nastane molk.

Stari s pogledom švigne čez družbo. Potem se mu na obraz polagoma uleže drug izraz.

„Tako je,“ pravi čez nekaj časa zamišljeno; „istina, on je nekakov smrduh in v gotovem obziru tudi bedak... Vsakako.“

dolžnosti in poleg visoke politike ozir jemljejo tudi na one stanove, ki v poštenem življenju molče bijejo težek boj — za vsakdanji kruh!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 24. novembra.

Ta teden snidejo se **deželni zbori**, v katerih bodo debate jako živahne, ker bodo tu pa tam federalisti odločnejše poudarjali pravice dežel, v drugih pa nemški liberalci skušali pokazati svojo moč, katere v državnem zboru ne morejo. V českem deželnem zboru pride najbrže jezikovno vprašanje na vrsto, v moravskem pa utegne navstati ostra debata zastran verifikacije volitve grofa Schönborna.

Včeraj sešla se je na Dunaji **avstroogerska** carinska konferenca, da se dogovarja o reviziji splošnih avtonomnih carinskih tarif. Ogersko vlado zastopa sekcijski svetnik Mihalovič.

Ogerskemu državnemu zboru se bode predložila reforma uprave. Kakor se govori, bode se povečala oblast velikih županov, katerih vsak pa dobi posebnega tajnika, da ga bode nedomestoval, ko bi bilo treba. — Finančni odsek začel se je posvetovati o budgetu.

Vnanje države.

Cairol in Baccarini imela sta politična banketa v Bologni in govorila o notranji in vnanji politiki. O vnanji politiki rekel je Baccarini, da **Italija** potrebuje miru in mora zaradi tega spoštovati pogodbe. Toda Evropa je bolna in Italija ne more mirno gledati nje bolezni. Vlada mora tedaj s paznim očesom motriti vse dogodke, in če treba energično braniti interese domovine. Cairol ni nič posebnega povedal.

80 **francoskih** republikanskih poslancev imelo je v petek zasobno posvetovanje v Pariški palači Bourbonški. Sporazumeli so se, da treba: 1. Reakcijo neprestano pobijati; 2. krepčati vladu s tem, da se odstranijo republiki sovražni uradniki; 3. da se daje prednost gospodarskim, finančnim in socialnim vprašanjem.

Nemška vlada bode, kakor se govori v nemških parlamentarnih krogih, tudi v tem zasedanju državnemu zboru predlagala nekatere varstvene carine. Ozirala se bode posebno na koristi kmetijstva. Za gotovo se trdi, da se bode zopet povišala carina na žito. Socialni demokrati so v državnem zboru predlagali, da se sklene zakon v varstvo delavcev. Socialisti predlagajo mej drugim resolucijo, da se državni kancelar naprosi, da skliče konferenco obrtnih držav, da se sporazumejo o občnih načelih zakonodavstva za varstvo delavcev. Socialisti priporočajo, da bi ta konferenca sklenila: 1. da se za vse obrti določi 10 urni delavnik; 2. ponočno delo se odpravi, izimši take obrti, pri katerih je ponočno delo neizogibno potrebno; 3. obrtno delo otrok naj se prepove. Na dalje predlagajo, da se državni kancelar naprosi, da zaukaže preiskati razmere o delavskih plačilih in o tej stvari sestaviti statistični pregled. Na dalje stavili so socialni demokrati predlog, da se volilna doba državnega zbora skrajša na dve leti in da bi se državni zbor ne smel razpuščati.

Na **Angleškem** so se začele volitve in bodo končane 8. decembra. Kakor se dá iz poslednjih poročil posneti, ni dosti upanja, da bi zmagali liberalci. Mnogo bode škodovalo liberalcem, da jih ne bodo podpirali Irci, katerih dosti biva po angleških mestih. Konservativci sami pa najbrž ne bodo dosegli absolutne večine. Irski poslanci bodo tedaj odločevali v parlamentu. Zaradi tega tudi ni gotovo, da bi se mogli konservativci dolgo vzdržati. Na mah utegne njim Parnell s svojimi tovariši obrniti hrbet, pa bode konec njih vladanja.

Nekaj časa preneha, kakor bi bil utopljen v mučno premišljevanje o topoglavosti nepopularnega Smileya.

„Slabo vreme, kaj ne da?“ nadaljuje, to pot po polnem prepričan, da se z vladajočimi čustvi ne bode več sprl. „Sila slabo vreme za dečake po jamah... Slaba kupčija zdaj; malo zaslužka letos... Jutri je pa božič.“

Ta novica vzbudi gibanje mej pričujočimi, to pa ni bilo jasno, ali iz zadovoljnosti ali iz nešččnosti.

„Da“, nadaljuje stari z votlim glasom, s katerim je zadnje minute nehoté jel govoriti, „da, jutri je božič in nocoj je sveti večer... Da, vidite, fantje, mislim sem nekam — to se pravi, prišlo mi je tako na misel, ko sem šel baš tu mimo, — da bi vas morebiti bila volja, nocoj tja k meni priti in prav prijetno jedno urico prebiti pri meni... To vas pa bržkone nič kaj ne mika?... Gotovo nemate nič pravega veselja do tega, he?“ pristavi prilizljivo ter strmi svojim tovarišem v obraz.

„Nu, ne rečem,“ odgovori Tom Flynn nekako živahno. „Morebiti nas vender mika... a tvoja žena, stari?... Kaj pa ona pravi k temu?“

Stari ne odgovori precej.

(Dalje prih.)

V Broachu v **Indiji** so bili v soboto resni izgredi, kakor se poroča iz Bombaya. Povod nemir bil je ta, da se strogo verujočim ni dovolil prostor za zidanje templja. Izgredniki polastili so se pušk v policijski zalogi in odšli oboroženi pred podružnico Bombayske banke. Policijskega načelnika so ubili in tri redarje ranili. Izgrednikov je pet ustreljenih. Naposled se je pa vendar zopet posrečilo narediti mir.

Dopisi.

Z Dunaja 23. novembra. [Izv. dop.] (Odhod Bolgarov.) Že sem poročal, s kakšno ljubeznijo, s kakšnim navdušenjem je tukajšnje dijaštvo slovansko vzelo v svojo sredo dične Bolgare, ki so iz raznih velicah mest Evrope prihiteli v našo prestolnico, da bi vkupe odšli na jug ter se v jedni falangi postavili na branik zavratno napadene svoje domovine. Pomenljivo naključje je to, da je baš Dunaj bil bolgarskim radovoljcem središče, zbirališče: kakor bi usoda res hotela, da se pogumnim predstaviteljem južnega slovstva dá sijajno slovo ter naročilo od vseh slovanskih plemen, iskreno zastopanih po sleharnega plemena nadobudni mladini! Ni ga mesta na svetu, kjer bi vsi slovanski rodovi bili tako mnogobrojno in velikolepo zastopani, kakor so baš v mestu Dunajskem in tu sem so tedaj imeli priti sinovi bolgarskega naroda, predno jih je perut domoljubja in poguma odnesla na bojišče, tu sem, da tukaj se jim duša napolni z zavestjo: ne gremo se borit le za stvar bolgarsko, marveč za stvar vseh Slovanov, vseh pravičnih ljudij!

Dnevi, katere so radovoljci bolgarski preživeli obdani od slovanske mladine na Dunaji, morali so jim v razvnetem sreč kristalizovati rečeno zavest. Mogla se je bolgarska mladina uveriti tudi o tem, da se je celo javno mnenje „nemškega“ našega mesta nagnilo na njihovo stran. Preoblastni nemški listi, požidovljujoči javno mnenje, neso se neprijazno izrazili o komersu, ki jim je v soboto popoldne bil prirejen od slovanskih dijakov, a tega ni prezrlo občinstvo, ki si tako rado daje diktatovati nazore.

Slovanstvo slovanske mladine pokazalo se je sinoči v vsem svojem veličastvu in svoji krasoti, ko je Bolgarom bila ura odhoda. Osem je ura bila, manjkala je še cela ura do odhoda, a že je bilo na stotine slovanskih dijakov zbranih na „državnem kolodvoru“. Dospeli so tudi italijanski dijaki v velikem številu. Razpostavili so se v dve vrsti, pustivši lepo sredo. Po njej začel je prihajati Bolgar za Bolgarom, pripravljen za odhod, s prtljago na rami ali na roki. Vsak moral je po sredi, vsak burno in preburno akklamovan od navzočih. Kaj zmore glas, kaj „živio“ iz malo ne tisočih ust! Prizor je bil tem ginjlivejši, ker je marsikateri Bolgar „izljubil“ svojega znanca, opazivši ga v vrsti. Največe bilo je navdušenje, ko je v sredo ustopil voditelj potovalcev, dr. Markov, prispevši iz južne Francije, s katerim so se bili dijaki prej ta dan seznanili na komersu, občudujoči njegovo divno retoriko. Zatorej so ga sinoči dvignili ter po sredi nesli mej frenetičnimi živio-klici. Ko so tako odšli vsi Bolgari — bilo jih je okolu 70 — v čakalnico, jeli so za njimi ustopati ostali Slovani. Red je bil izboren, ker so dijaki razvrščeni bili po svojih družtvih: „Slovenija“, „Zvonimir“, „Akademicky spolek“, „Tatran“, „Bukovina“, „Circolo academico italiano“ itd. Vladalo je veličastno tiho šumenje v tisočini, le hrvatsko velenje („polagano!“) se je čulo.

V tem so Bolgari prišli v vozove ter jih napolnili pet. Ko se je bila mladina razpostavila ter uredila na peronu, zadaj za njimi drugi Slovani, časnikarji nemških dnevnikov ter gledalci, donesli se je v sredino stol. Nanj prvi stopi bolgarski vodja, že imenovani dr. Markov. Ko smo tega moža gledali in poslušali govorečega, nehote nam je duh iskal primere temu divnemu govorniku. Našli smo jo — v prizorih poezije Homerove! To zapisavši, menimo, da smo čitateljstvu dovolj označili bolgarskega voditelja, dovolj predočili utise, ki so jih njegovi kratki stavki napravili na vso množico. Ako bi bilo mogoče, da bi se oživil kamen, steber, pritrtil bi bil s slovanskim čutom v njegove besede s pretresujočim klicem. Tako pa je le odmeve pošiljal, z odmevi preburnega klicanja pridružil se našemu navdušenju. Zlasti, ko je v prekrasno bolgarsko besedo upletel vzklík italijanski: „Libertà, la bella libertà!“ tedaj so hotele potrgati strune akklamacije. Dr. Markov se je zahvaljeval na prekipeči meri simpatij vsakemu plemenu slovanskemu po-

sebe in za njim so nastopali vsakega slovanskega rodu govorniki. Za njim je prvi v imenu Hrvatov slovo Bolgarom izrekel Biankini, v imenu Slovencev Dragotin Triller, okončujoč s trikratnim: „z Bogom!“, potem za Poljake časnikar pl. Smólski, za Čehe in Slovake odnosna predsednika, potem Rus, konečno Italijan. Vsi govorniki poudarjali so simpatije za bolgarsko stvar in z gorečimi, ganljivimi besedami so izjavljali željo za srečo odpotovalcev in za konečno zmago. Resonancija je bila neprestana, frenetična. Doslej je še bilo mogoče vladati duhove, odslej ne več. Vzplamteli so v domorodne pesni: „Šumi Marica“, „Hej Slovani“, „U boj“, „Kje dom je moj“, „Naprej zastava Slave“, pritisnili so k posameznim vozovom, stiskali Bolgarom roke, poljubljali jih... Le posebno močni glasovi so mogli nadvladati. „Živela Bolgarska“, „pereat Milan“, „dolu z njim“, „živio Aleksander“, „živelo slovanstvo“, — to in tako se je držalo drugo z drugim: jedno navdušenje, bobnenje. Le z velikim naporom napravilo se je nekoliko tihote dru. Markovu, ki je konečno še izustil poslednjo svojo prekrasno zahvalo, reki prav naposled: „Slovani! Do dobrovidenja, — ako ne tukaj na zemlji, pa gori — pri Vsevišnjem!“ Na to isti vrhunci prekipečega navdušenja, vihrali so v zraku robci, klobuki, ni bilo mogoče več ločiti, ali je bilo „živio“, ali „na zdar“, ali „evviva“.

Ko se je začel premikati vlak, hotelo je nekoliko množice za njim, mi pa smo ostali kakor okameneli, v srci s čuvstvom nepopisnim. O, Homer!

Množica se razide, mirno, dostojno, potopljena v svete občutke...

Z Bogom, z Bogom, z Bogom!

Iz Gorice 18. novembra. [Izv. dopis.] Večkrat čitamo, gospod urednik, o zagrizenosti nemčurjev na Štajerskem, posebno v Celji, o kateri nam kak dopis v Vašem cenjenem listu, kateri tu posebno radi čitamo, kaj naznanja. A kaj je nemčurska zagrizenost pred tukajšnjo lahonsko ali bolje rečeno furlansko! Nič! Preveč bi papirja in črnila porabil, ko bi hotel natanko poročati, koliko moramo goriški Slovenci pred nesramnimi Furlani pretrpeti. Očitno nas zasramujejo in psujejo, jezik naš zovejo jezik sužnjev! Trgovcem slovenskim napise pobijajo in onesnažijo. Nedavno so tukajšnjemu trgovcu z dežniki steklen napis „izdelovanje dežnikov“ ubili in trgovcu g. Preselju napis onesnažili z blatom! Kmeta našega, kateri jim največ dobička prinaša, zovejo „sužnja — schiava“. A ne samo na ulicah, tudi v šolih zasmehujejo furlanski učenci našo marljivo mladež. Oni ogovarjajo slovenske učence grdo, ter jim pravijo; m(ostro) di Cirillo“, ne da bi bili radi tega kaj kaznovani. O Bog ne daj!

Ako pa reče slovenski dijak kaj slabega laškemu z vso pravico, pride kmalu vodja rodnom Prus (!) s katalogom v razred, ter kaznuje slovenskega našega učenca. Ako vidi vodja pet slovenskih dijakov na sprehođu skupaj, takoj jih vpraša, kaj da slabega sklepajo ali kje so bili v gostilni! Furlanska mladež kriči vedno po ulicah: Cirillo e Metodio itd.“ A prišel bo čas, ko bo tega konec, in tega pričakujemo gotovo vsi — želimo.

Iz Škofjeloke 23. novembra. [Izv. dop.] Da sloga in navdušenost veliko premoreta, pokazala je včerajšnja veselica, ki jo je priredil naše čitalnice odbor. Namenjena je bila na korist preplavljenim Gorenjcem in ta blagi namen privabil je lepo število obojega spola iz mesta in okolice. Nobenemu ne bode žal, da je bil pri veselici. Vsak šel je vesel in zadovoljen domov. Vse točke programa vsprejele so se z burnim ploskom, pesem „Tičica“ morala se je ponavljati. Šaloigra „Župan“ izvabila je mnogo smeha in zadovoljnosti, še več pa mej mladim svetom ples, najlepša točka za krasni spol in za vse tiste, ki se radi zavrtje in brezbojazni gledajo v brdkih plesalk žarne oči. Vspeh bil je popoln in odboru, ki je imel veliko truda in skrbi, je zadovoljnost občinstva najlepša zahvala. Čistega doneska za Gorenjce je okolu 50 gld. Zahvaljevaje se odboru na izvrstnem zvršetku, želimo, da nas odbor Čitalnice skoro zopet razveseli z jednako veselico, pa bodemo zopet kakor danes klicali: Slava čitalničnemu odboru v Škofjiloki!

Iz Železnikov 16. novembra. [Izv. dop.] Hudo je za one ljudi, ki se morajo posluževati zdravniške pomoči, a še hujše za one, ki bi se je radi, pa se je ne morejo — ako ni zdravnika. Koliko pritožeb se sliši zato o pomanjkanju zdravni-

kov na deželi! Sorška dolina imela nekdanj zdravnik, i spretne; trg naš užival je posebne dobrote, ker je zdravnik stanoval pri nas. A sedaj morajo ljudje le na komando zboleti, v sredo ali nedeljo, ker na te dni prihaja zdravnik iz Loke sem. Primeri se, da je zdravnik zadržan priti, in v tem slučaju bi bilo treba tudi bolezen preložiti. „In illo tempore“, ko smo še hlače v šolah trgali, lotil se nas je na komando hudomušnega součenca kašelj, ki je pa le g. profesorja mučil. Pri nas naj bi pa vse bolezni podložne bile tej komandi! Naprava in upeljava ta gotovo ni praktična, ne koristna za zdravnika samega, še manj pa za ljudi. Iz okrajne blagajne dobiva 400 gld. na leto, kar ni mnogo za daljno pot, a ljudem je pač malo pomagano. Naj bi gg. župani to preudarili in drugače ukrenili, ko jim bode v kratkem prilika dana se razgovarjati o okrajni blagajni. Zdravnika pa vsakako potrebujemo, posebno pogrešamo ga mi tržani. Zato se pa naš občinski zastop že toliko časa trudi s tem imenitnim vprašanjem. — Ni je seje, da ne bi prišlo zopet in zopet na dnevni red. Služba se je bila tudi že razpisala, a nikdo se ni oglasil. Mož, ki bistroumno in jedino pravo spregleda vse reči, kakor so, izjavil se je in spravil svojo modrost tudi na potpežljivi papir, da se neče zato nikdo oglasiti, ker je preveč ubožnih ljudi. Nekaterim se ta razlog ne zdi pravi, zadosten, a jaz mu nečem oporekavati. Reči pa smem, da bi bili srečni, presrečni Železnikarji, ko bi dobili tacega zdravnika, ki bi jim mogel in hotel tudi iz ubožstva pomagati. Ljudje pripovedujejo — in jaz nesem neverni Tomaž — da je hotel zadnji zdravnik tudi v tem pomagati, a zato je bil promoviran — ne brez lastne volje. Naš trg pa spozna sedaj, kaj je zdravnik, ko ga pogreša. — Čudna se pa mora zdeti pot, katero je nastopil v dosego svojega namena. Skoraj bi bil primoran pesimistično soditi, da se peča naše starešinstvo s tem vprašanjem samo zavoljo javnega pritiska, a mu ni resna volja kaj ukreniti. Razpravlja se ta reč „ut aliquid esse videatur“. Ker ni majhno plačilo 400 gld. nič kaj vabljivo za prosilce, predlagal je neki prejšnji seji g. odbornik T. Dolenec, naj se poviša plača. Zato naj se g. župan povpraša sosedne občine Selško in Sorško, bi li bile pripravljene kaj pomagati. Vsprejel se je bil njegov nasvet. Bila sta oba gg. župana za zboljšanje, Selski je večkrat zatrjeval, da bo priporočal in podpiral predlog, naj se plača zdravniku iz okrajne blagajne poviša na 500 gld., drugo naj doda še trg sam, ker ima trg tako veliko prednost pred družimi občini — zdravnik je pri rokah. Jednacega mnenja, pravijo, je tudi Sorški. A našemu g. županu se je zdelo, da je povprašal, zdelo, da so sosedne občine obrekle popolnem pomoč. A obojno, neresnično poročal je g. župan v odborovi seji dne 13. t. m. Vse je bilo poparjeno in potrto, da je poskus ta spodletel. Slišijo se glasovi nezadovoljnosti in razburjenosti „ali bomo zdravnika že mrtvim iskali“ etc. Vendar pa g. županu ni bilo treba zvonca, na katerega krepko nabija, ko poje o Božiči pri polnočnici „in mir ljudem na zemlji svete volje“. Na temelji tega županovega poročila, začeli so preudarjati druga pota. „Ukrenimo vendar kaj, da nas ne bodo obdelovali po cajtengah“, oglasi se g. svetovalec. In kmalu so bili iz zadrege rešeni. G. župan omenja namreč, da imajo po Koroškem mnogo več zdravnikov. Naj se razpiše služba tudi v koroških listih, in dobil se bo znabiti za to plačilo, samo slovenskega ne bo znal. Res dobra misel, za katero se mora uneti vsakdo. Tolmača bo potreboval, dokler se ne navadi slovenski, ali pa bolniki nemški. Obojno je mogoče, a prvo bolj priporočljivo in lažje izpeljivo. Tolmača ne bo težko najti. Ker imajo naši tržani vsak svoje opravilo, ne časa za ta posel, drznem se pripravno osobo imenovati: „Žorž“ bil je v svoji mladosti na Koroškem, prav dobro jo tolče nepopačeno koroščino. Doma ima pridne otroke, ki lahko vse brez njega opravijo. Brezdvomno je torej, da bo hotel častno mestno zdravniškega asistenta vsprejeti. Vsprejel se je predlog g. A. Globočnika „Na deželni odbor se imamo pritožiti, da bo ozir jemal za zdravnike na deželi.“ Dolgo bomo čakali na njega na ta način. — Ne bilo bi jedino pravo in v resnici koristno, ako se izpelje predlog sosednih gg. županov? Naj doda trg še 100 gld. in dobili bi lahko dobrega zdravnika. Zakaj se popolnem prezirajo gg. fužinarji — bolj, kakor jim bo prav. „Billig und recht“ je, da dodajo kaj k plači. Revno ljudstvo, zavoljo katerega po mislih prvega moža, zdravnika ni tu, uporabi vse svoje moči

v njih službi. Gotovo bodo radi žrtvovali za ubogo svoje delavce ter tako pripomogli k uresničenju srčnih želja vseh. Le poskusite!

Domače stvari.

— (Klub) narodnih deželnih poslancev ima danes zvečer ob 6. uri sejo, pri kateri bode nekda govor tudi o dolenjski volitvi.

— (Dnevni red) I. seje deželnega zbora kranjskega v Ljubljani dne 25. novembra 1885 ob 11. uri dopoldne: 1. Otvorenje deželnega zbora. 2. Obljuba novoizvoljenih deželnih poslancev. 3. Naznanila deželnozbornega predsedstva. 4. Volitev dveh rediteljev. 5. Volitev dveh verifikatorjev. 6. Volitev finančnega odseka 11 članov, predlog deželnega odbora. 7. Volitev gospodarskega odseka 7 članov, predlog deželnega odbora. 8. Volitev upravnega odbora 7 članov, predlog deželnega odbora. 9. Volitev odseka 7 članov za deželnoodborno letno poročilo, predlog deželnega odbora. 10. Volitev peticijskega odseka 5 članov, predlog deželnega odbora. 11. Priloga 19. — Poročilo deželnega odbora o volitvi deželnih poslancev, in sicer: a) jednega poslanca za mestni volilni okraj Idrijski; b) jednega poslanca v volilnem okraji kmetijskih občin Kočevje, Ribnica in Velike Lašče. 12. Priloga 1. — Poročilo deželnega odbora o proračunu zemljišno-odveznega zaklada za leto 1886. 13. Priloga 2. — Poročilo deželnega o računskem zaključku zemljišne odveze za leto 1884. 14. Priloga 3. — Poročilo deželnega odbora o računskem zaključku in proračunu deželno-kulturnega zaklada za l. 1884 oziroma 1886. 14. Priloga 4. — Poročilo deželnega odbora o računskem zaključku in proračunu muzejnega zaklada za leto 1884. oziroma 1886. 16. Priloga 5. — Poročilo deželnega odbora o podporah za zgradbe ljudskih šol. 17. Priloga 6. — Poročilo deželnega odbora o računskem sklepu za l. 1884. in proračunu za leto 1886. gledišnega zaklada. 18. Priloga 7. — Poročilo deželnega odbora o proračunu normalnošolskega zaklada za leto 1886. 19. Priloga 8. — Poročilo deželnega odbora o računskem zaključku normalnošolskega zaklada za leto 1884. 20. Priloga 9. — Poročilo deželnega odbora o proračunih za leto 1886. in računskih sklepih za leto 1884. ustanovnih zakladov. 21. Priloga 10. — Poročilo deželnega odbora o proračunu za leto 1886. in računskem sklepu za leto 1884. hiralničnega zaklada. 22. Priloga 11. — Poročilo deželnega odbora o računskem sklepu deželne vino- in sadjerejske šole na Slapu za leto 1884. 23. Priloga 12. — Poročilo deželnega odbora o tem, kaj se je ukrenilo zaradi duhovne službe v deželni prisilni delavnici in o plačevanju dotičnih stroškov. 24. Priloga 13. — Poročilo deželnega odbora o računskih sklepih dobrodelnih zakladov za leto 1884. 25. Priloga 14. — Poročilo deželnega odbora o nasvetu c. kr. deželne komisije za uravnavanje zemljišne odveze, da bi se odpisala zaostala predplačila zemljišno-odveznega zaklada za komisijske in mejostavne stroške pri odvezi služnosti (servitut) graščine Poljane v Črnomeljskem okraji. 26. Priloga 15. — Poročilo deželnega odbora o računskem sklepu za l. 1884. zaklada pr silne delavnice. 27. Priloga 16. — Poročilo deželnega odbora o petletnicah za družega slugo na državni veliki realki v Ljubljani. 28. Priloga 17. — Poročilo deželnega odbora o proračunu deželnega zaklada in njegovih podzakladov za l. 1886. 29. Priloga 18. — Poročilo deželnega odbora o tem, da je ranjki g. Viktor Smolé postavil deželni muzej „Rudolfinum“ za bodočega univerzalnega dediča vse svoje zapuščine, in o dogovoru, ki je skleniti z gospodičino Balbino Smolé zaradi takojšnjega prevzetja umotvorov.

— (Hrenoviška občina) imenovala je v seji dne 19. t. m. deželnega predsednika barona Winklerja in vladnega svetnika Globočnika častnima občanoma.

— (Strlo) je včeraj zvečer v Gorenji Šiški posestnika Novaka, kateri je v Ahčinovi hiši valil sod v klet; pri tem mu je spodletelo in „polovnjak“ zvrnil se je čezenj ter mu takoj strl glavo. Nesrečni zapustil je udovo in 4 otroke. Od druge strani poroča se nam o tej nezgodi: Včeraj popoldne ob 1/25. uri spravljali so vino v klet hišnega posestnika in krčmarja g. Petra Strela v Spodnji Šiški. H kleti pride tudi posestnik iz Spodnje Šiške po domače Vojta imenovan in prosi gospodarja Strela naj mu da kozarec vina. Strel pa je rekel, da bode dal vina, ko bode delo končano. G. Strel bil je v kleti, kar sliši, da hoče Vojta valiti polovnjak brez vrvi v klet, v katero drži 18 stopnjic. Strel stopi

pred vrata, ter to prepove, češ, da se mora sod po vrvi spuščati v klet. Malo trenutkov pozneje pa zdrči sod v klet preko palega Vojte, kateremu je strl prsi in poškodoval glavo, da je bil takoj mrtev.

— (Nevarnega tatu Evalda Födransperga) vjela sta predvčeraj ob 1/2 6. uri zvečer Ljubljanska redarja Baloh in Orehek za Kozlerjevo pivovarno. E. Födransperg, rodom plemič, izgubil je plemstvo, ker je bil zaradi tatvine že mnogokrat kaznovan. Izročili ga bodo okrožni sodniji v Rudolfovem, kjer se bode moral zagovarjati zaradi cerkvenega ropu. Našli so pri njem lim in dolgo ribjo kost, železno in leseno dleto, orodje, ki mu je rabilo, da je v cerkvah iz pušic kralj denar in kjer je bilo treba, ulomil. Brat njegov zaprt je na Gradu zaradi tatvine, mati pa zaradi goljufije v Begunjah.

— (Našel) je pošten človek večjo vsoto denarja ter jo oddal mestnemu magistratu, kjer naj se lastnik oglasi.

— (Ukral) je neznan tat hlapcu Antonu Perčiču, ko je prenočeval v gostilni v Kolodvorskih ulicah št. 26, sreberno uro, vredno 8 gld.

— (Vabilo.) Dne 25. novembra t. l. priredi Ptujška čitalnica v svojih prostorih „Narodnem Domu“ društven večer s tombolo, petjem in plesom. Začetek o pol 8. uri zvečer. V Ptuj, meseca novembra 1885. Odbor.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Sofija 24. novembra. Knez danes Čanovu brzojavil: Vojska prenočevala v postojankah, Srbom odvzetih. Danes podili smo sovražnika dalje ter popoldne zaseli Caribrod, kjer sedaj bivam.

Carigrad 24. novembra. Včerajšnja konferenca brezuspešna, ker White ni imel instrukcije. Jutri seja. Odgovarjajoč na turško brzojavko iz dne 21. novembra odklonil je knez bolgarski predlagano premirje, ker hoče o tem čuti šele na srbski zemlji.

Sofija 23. novembra v noči. Govori se, da Turčija premirje predlaga. Zasobne vesti poročajo, da Vidin gori.

Darmstadt 23. novembra. Princ Aleksander dobil je iz Sofije 23. novembra ob 10. uri dopoldne oddano brzojavko: Včeraj ves dan boj pri Dragomanu. Prenočevali smo na priborjenih višinah; danes nadaljeval se bode boj proti Dragomanu. Vreme mokro in mrzlo. Aleksander.

Peterburg 22. novembra. Večina tukajskih listov pozdravlja bolgarske zmage z veseljem zadovoljstvom.

Slivnica 22. novembra. Za višino v soteski Dragomanski bil ves dan hud boj. V mraku naskočili so Bolgari z bajonetom in Srbe popolnem pregnali; prenočevali so v priborjenih pozicijah. Dragomanska soteska popolnem prosta.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
23. nov.	7. jutraj	723.47 mm.	4.0° C	sl. svz.	obl.	16-80 mm.
	2. pop.	722.65 mm.	5.0° C	sl. szh.	dež.	
	9. zvečer	724.27 mm.	5.0° C	sl. vzh.	dež.	dežja.

Srednja temperatura 4.7°, za 18° nad normalom.

Vremensko poročilo 23. nov. Zračni tlak jako pal. Na zapadu je nižji nego na vzhodu. Vetrovi precej močni, pa brez določne meri. V srednji Evropi suho, na jugu dež. Temperatura se je poudignila. — Pričakovati gorko vreme.

Zalaganje z drvi.

Podpisana išče zalagatelja drv, da bi jo za leto 1886 preskrboval s potrebnimi borovčevimi drvi, in prosi one, kateri želé zalaganje prevzeti, da se oglašé v pisarni podpisane.

V Ljubljani, 23. novembra 1885.

Tovarna za plin v Ljubljani.

(700—1)

Dunajska borza.

dné 24. novembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	82 gld. 40	kr.
Srebrna renta	82	75
Zlata renta	108	70
5% marena renta	99	90
Akcije narodne banke	872	—
Kreditne akcije	2.5	—
London	125	65
Srebro	—	—
Napol.	9	99
C. kr. cekini	5	98
Nemške marke	61	75
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld	127
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	172
Ogrska zlata renta 4%	98	50
— papirna renta 5%	90	15
5% štajerske zemljišč odvez. oblig.	104	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	117
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	20
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	115	15
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	50
Kreditne srečke	100 gld	177
Rudolfove srečke	10	17
Akcije anglo-avstr. banke	120	98
Tramway-društ. velj. 170 gld a. v.	187	80

(680—4) Vsega zdravilstva

DR. V. GREGORIČ,

Zdravnik ženskih in otroških bolezni.

Ordinira od 2.—4. ure.

Dunajske ulice št. 3, I. nadstropje.

Tužci:

23. novembra.

Pri **Sionu**: Fischer z Dunaja. — Ondrian iz Trsta. — Ulrich z Dunaja. — Kallister iz Reke. — Stariha iz Zagreba. — Tausig, Jelenek z Dunaja.

Pri **Mallat**: pl. Deweg z Dunaja. — Ott iz Gradca. — Parl z Dunaja.

Umrli so:

21. novembra: Marija Goršič, mestna uboga, 73 let, Karlovska cesta št. 7, za prsno vodenico.
22. novembra: Rozalija Kozjek, črevljarska udova, 52 let, se je sama utopila.

V deželnej bolnici:

19. novembra: Engelbert Steklekar, igralec, 21 let, za vročinsko boleznijo. — Bernard Zupančič, dninar, 51 let, za plućnico. — Martin Dolenc, dninarjev sin, 2 dni, za krčem. — Marija Cajhen, dninarjeva žena, 80 let, za starostjo.
20. novembra: Amalija Dolenc, dninarjeva hči, 3 mes., za katarom v črevesu. — Janez Kokalj, dninarjev sin, 2 mes., za oslabljenjem. — Jakob Možina, gostač, 72 let, za rakom. — Marija Štrlekar, delavka, 31 let.

21. novembra: Marija Bezljaj, hišna posestnica, 43 let, za rakom. — Srečko Bitenc, črevljar, 42 let, za edemom v možganih. — Jera Kališ, mizarjeva žena, 31 let, za jetiko.

VIZITNICE

priloga

„Narodna Tiskarna“

po nizkeje ceni.

Uničujoči smrti odtrgal se je plen in zopet dal življenju, ker se je podala roka naravnej zdravilnej sistemi.

Kmalu bode štirideset let, odkar je izumil gospod Ivan Hoff sladna zdravilna živila in je uvel ter ta način zdravljenja osvojil si je svet. Zdravniki vsprejeli so način zdravljenja, da notranje bolezni ne zdravijo več s puščanjem, ampak z uživanjem, ne z mineralnimi zdravili, ampak z Ivana Hoffa sladnimi zdravilnimi živilmi, kolikor je le mogoče. Ni zastoj dobil izumitelj Ivan Hoff mnogobrojnih odlikovanj, 63 po številu, od cesarjev, kraljev, knezov, akademij, higienskih svetovnih razstav; ne zastoj odobravanj zdravnikov, ko bi ne bili zdravilno pivo iz sladnega izvlečka, sladna čokolada in sladni bonboni za prsi pokazali take zdravilne moči.

Mnenja odličnih stranij.

Kralj. dvornemu zalagatelju skoro vseh evropskih vladarjev, gospodu

Ivanu Hoffu,

kralj. komisijemskemu svetniku in imejtelju c. kr. avstr. zlatega križca za zasluge s krono, viteza visocih redov,

Dunaj, Graben, Bräunerstrasse 8.

S tem izjavljamo, da so se **Ivana Hoffa** sladni izdelki, ko je njih zdravilno moč priznalo in javno objavilo več tisoč zdravnikov — vse zdravniške izjave so zapisane in registrovane — rabili v vojnih lazaretnih letih 1864, 1866 in 1871 ter v vzhodni vojni leta 1877 in 1878. Devet imenovanj dvornim zalagateljem od veličastev in velikih vojvod je je nagradilo in poslednji čas je je ponavljalno obdajala milost cesarja avstrijskega. Prvi svetni velikaši je čislajo. **Knez Bismarck** pravi: **Ivana Hoffa** sladni izvleček je slasten in okrepčaven. General-feldmaršal **grof Wrangel** je izjavil, da je izvrsten. General-feldmaršal **grof Moltke** pravi, da je sladna, okrepčujoča, zdravilna pijača in pije ga vsak dan za zajutrek. Pa tudi umetnost petja in predavanja ga rabi proti kašlju in hripavosti, mi tu omenimo svetovne kapacitete: gospa **Lucca**, **Nilsson**, gospoda **Niemann**, **Wachtel**.

Uradno zdravstveno poročilo iz Vratislave.

Vaše zdravilno pivo iz sladnega izvlečka mora se kot sokove zboljšujoče in živilno sredstvo jako visoko ceniti ter je pri skorbutnem stanju, profusnem gnojenju, zgubi sokov boljše, kakor katero koli drugo sredstvo, in bolniki je lahko uživajo. Bolniki zahtevajo nekako instinktivno okrepčujočo, ne razgrevačo, jako živilno, predavanje pospešujočo pijačo.

Dr. Meinecke, štabni nadzdravnik.

Opomba. Sladni izvlečki se ponarejajo, na kar mora paziti zdravnik in bolnik. — Pristni sladni izdelki Ivana Hoffa morajo imeti varstveno znamko (podoba izumitelja Ivana Hoffa in podpis Ivana Hoffa).

Cene na Dunaji: Zdravilno pivo iz sladnega izvlečka (z zabojem in steklenicami): 13 steklenic gld. 7.26, 28 steklenic gld. 14.60, 58 steklenic gld. 29.10. — Koncentrovani sladni izvleček: 1 flacon gld. 1.12, 1/2 flacona 70 kr. — Sladna čokolada: 1/2 kilo I. gld. 2.40, II. gld. 1.60, III. gld. 1. — Sladni bonboni v zavitkih à 60 kr., 30 kr. in 15 kr. — **Manj kot za 2 gld. se ne pošlje.** — Prvi, pristni, slez raztaplajoči Ivan Hoffa sladni bonboni za prsi so v modrem papirju.

Kdor hoče na deželi iz sladnih zdravilnih živil prirediti domačo lekarno, omisli si jih po ceniku za 20 gld. že precejšnjo izber.

Vse prodajalnice so za prodajo na drobno pooblašene z litografiranim barvastim plakatom. (694—1)

Glavna zaloga v Ljubljani: Peter Lassnik.

V Kranji: Josip Dolenc. V Postojni: Doxat & Dietrich. V Kečevji: Ed. Hoffmann. V Gorici: G. Cristofolletti, c. kr. dvorna lekarna. V Krškem: Rup. Engelsperger. V Radolfce: Dominik Rizzoli, lekar. V Zagrebu: Salvatorjeva lekarna, knezoškofjska lekarna in lekarna usmiljenih bratov. V Celji: Marek, Kupferschmidt, lekarja, J. Matič. V Roki: N. Pavčič, F. Jechel, G. Catti, lekarji. V Celovei: W. Thurmwald, lekar. V Mariboru: F. P. Hlašek. V Ptuj: J. Kasimir. V Palji: G. B. Wassermann, lekar. V Trstu: Francesco S. Prinz, via Aquedotto, Carlo Zanetti, J. Serravallo, lekarji. V Beljaku: Dr. Kumpf, F. Scholz, lekarja, R. Canavall. V Zadru: Cristoforo Mazzocco.